ПАТРІАРША КОМІСІЯ УГКЦ
У СПРАВАХ МОЛОДІ

Робочий зошит

ХРИСТОС ЖИВИЙ

CHRISTUS VIVIT

Опрацювали матеріал Патріарша комісія УГКЦ у справах молоді

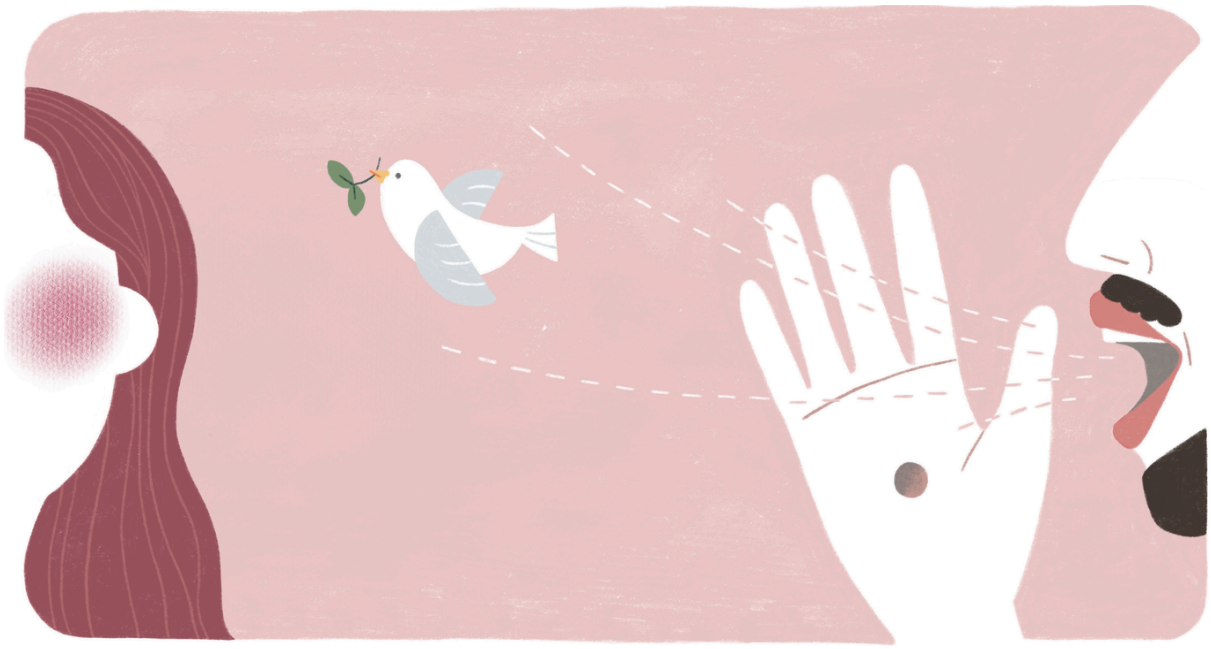
Розділ
2

Бог кличе нас

Господь кличе кожного і кожну з нас, як членів Його вірного народу, що прямує дорогою паломництва, долучитися до Його задуму любові та втілювати красу Євангелія у різних станах життя.

Наше життя знаходить своє здійснення тоді, коли ми відкриваємо те, ким ми є, якими дарами наділені, де можемо принести ними добрі плоди та якою дорогою маємо йти, щоб бути знаками і знаряддями любові, щедрої відкритості, краси та миру — всюди, де опиняємося.

Папа Франциск,
Послання Святішого Отця з нагоди 61-го Всесвітнього дня молитви за покликання, 2024 р.

Час для читання

Уважно прочитайте цей уривок, зупиняючись і роздумуючи над фразами, які особливо торкаються вашого серця. Запишіть нижче свої думки та роздуми над прочитаним.

Кожне покликання народжується з того люблячого погляду, з яким Господь вийшов нам назустріч, можливо, саме в ту мить, коли наш човен потрапив у бурю. Покликання — це радше відповідь на незаслужений Божий заклик, ніж наш власний вибір. Ми зможемо відкрити та прийняти своє покликання тоді, коли відкриємо серця в подяці та розпізнаємо присутність і дію Бога у нашому житті.

Однак Євангеліє говорить нам, що посеред цього непростого шляху ми не самі. Подібно до першого променя світанку серед нічної темряви, Господь іде по неспокійних водах назустріч учням. Він запрошує Петра вийти до Нього на хвилі, рятує його, коли той починає потопати, а Ісус коли входить у човен, вітри вщухають.

Щось подібне відбувається і в серцях тих, хто покликаний іти за Вчителем з Назарета: вирушити в дорогу, залишити власну безпеку й довіритися Господу, ставши Його учнем. Ризик тут справжній: настає ніч, зустрічний вітер б'є в обличчя, човен кидає хвилями, а страх невдачі, страх не відповідати покликанню можуть цілковито заволодіти людиною.

Євангельський уривок розповідає нам про надзвичайний досвід Ісуса та Петра під час нічної бурі на Галилейському морі (пор. Мт. 14:22–33). Після помноження хлібів, яке вразило натовп, Ісус сказав учням сісти в човен і вирушити перед Ним на другий берег, а Сам залишився, щоб попрощатися з людьми.

Образ учнів, які перепливають озеро, може нагадувати нам нашу власну життєву дорогу. Човен нашого життя поволі рухається вперед, невпинно шукаючи безпечної пристані та готуючись зустріти небезпеки й прийняти дари моря. Водночас ми довіряємо Тому, хто провадить нас, і віримо, що Він спрямує наш човен правильним курсом.

Однак іноді човен може збитися з правильного напрямку, захопившись хибними орієнтирами замість того, щоб прямувати до маяка, який веде додому. Тоді його можуть підхопити бурі труднощів, сумнівів і страху.

Папа Франциск,
Послання Святішого Отця з нагоди 57-го
Всесвітнього дня молитви за покликання, 2020 р.

Час для роздумів

- ☐ Коли я почав/почала вірити в Бога? Як розпочався мій шлях віри?
- ☐ Чи мав/мала я особисту зустріч із Богом у своєму житті?

  (Це не обов'язково має бути надзвичайний чи особливий досвід. Зупинися на мить і поміркуй, як Бог кличе тебе та провадить у твоєму щоденному житті, і запиши це)

Діалог у Дусі

- Вступна молитва
- Ділимося та слухаємо
- Слухаємо Святого Духа
- Відкрий своє серце
- Слухаємо Святого Духа II
- Рухаємося вперед разом

Разом помоліться «Молитвою за Синод».

Оберіть одну з тем із розділу «Час для роздумів» та поділіться нею. Кожен учасник протягом трьох–п'яти хвилин може поділитися своєю рефлексією, спираючись на власний досвід пережиття віри. Інші учасники слухають із відкритим серцем і уважністю.

Протягом трьох хвилин перебувайте в тиші та слухайте, що Святий Дух промовляє до спільноти через почуті історії. Уникайте будь-яких відволікань – не перегортайте книгу, не робіть нотаток, – а повністю зосередьтеся на Святому Дусі.

Протягом трьох–п'яти хвилин кожен по черзі поділіться думками, які найбільше вас торкнули, тим, як ви відчули Божу присутність і дію, а також тим, що й надалі відлунює у ваших серцях.

Протягом трьох хвилин перебувайте в тиші, роздумуючи над тим, куди Святий Дух провадить вашу спільноту через сьогоднішню зустріч.

Обговоріть, які важливі євангельські цінності відкрила для вас спільнота під час сьогоднішнього слухання та молитви. Як ми можемо втілювати їх у життя? Які конкретні кроки можемо зробити – особисто чи спільнотою, – щоб жити цими цінностями у повсякденному житті?

Час діяти

Продовжіть речення, поділившись тим, ким для вас є Бог. Напишіть слово або фразу, якої бракує на стікері, зберіть усі ваші відповіді разом і зробіть фотографію. Опублікуйте фото у своїх соціальних мережах із хештегом #WYDSeoul2027.

Єдність у Євхаристії

Якщо це можливо, завершіть зустріч спільним служінням Божественної Літургії, щоб утвердити нашу єдність у Євхаристії. Якщо участь у Божественній Літургії неможлива, проведіть час у тихій молитві перед кивотом у храмі та разом помоліться «Молитвою за молодь» — офіційною молитвою в межах підготовки до СДМ у Сеулі 2027 року.

Молитва єдності в Євхаристії

О Господи Ісусе Христе, істинно присутній у Пресвятій Євхаристії,
хоч нині ми не можемо прийняти Тебе у Святому Причасті,
щиро благаємо Тебе: прийди до наших сердець.

Разом із Непорочним і Пресвятим Серцем Марії
прийди, принаймні духовно, до наших сердець та
даруй нам благодать бути єдиними в Тобі.

Ми – члени Твого Тіла. Нехай ми ніколи не забуваємо, що в Тобі ми
єдині. Нехай завжди будемо знаряддями Твоєї слави,
об'являючи світові Твою присутність.

Усе це просимо через Христа, Господа нашого.
Амінь.

На крок далі

Багато молодих людей сьогодні серйозно запитують себе, чи є життя справді добрим даром, і їм важко знайти свій шлях. Загалом же молодь дивиться на труднощі, які переживає наш світ, і запитує себе:
«Чи можу я щось зробити?»
Світло віри просвічує цю темряву. Воно допомагає нам зрозуміти, що кожне людське життя є безцінним, адже кожен і кожна з нас є плодом Божої любові. Бог любить усіх – навіть тих, хто віддалився від Нього або нехтує Ним. Бог терпеливо чекає.

Папа Бенедикт XVI,
Послання Святішого Отця з нагоди XXVIII Всесвітнього дня молоді, 2013 р.